

Solſtein, lod ſaa være at ſtemme. Naar det er blevet fremhævet i Herr Feldthufens Klage, at 3 Husmænd under Baasnes Gods i Efteraaret 1878 ere blevne opſagte til at flytte fra deres Huſe til 1ſte Mai, ſaa er dette vel rigtigt; men naar Herr Feldthufen har ment at kunne ſætte dette i Forbindelſe med det Valgtryk, ſom har været for hans Fantasi, ſaa har dette viiſt ſig ikke at være Tilfældet, idet Opſigelsen er ſket i Oktober Maaned 1878 paa en Tid, da der alſaa ikke var Tale om, at man forventede noget Valg, og da Ingen havde nogen Anelſe om, at Folkethinget vilde blive opløſt, og at Valget vilde ſtaa ſaa nær for. Grundene til, at diſe Mænd bleve udſagte, vare forſkjellige, men navnlig, ſom det hedder, fordi man var miſſornøiet med deres Perſonligheder; der kan jo ganſte viſt tænkes Grunde, hvorfor man opſiger ſine Leiere. — Forſaavidt angaar Espe Gods, hvor der ligeledes var klaget over et ſtarkt Tryk, dog ikke over et ſaa ſtarkt ſom det, der efter Herr Feldthufens Mening ſkulde have fundet Sted paa Baasnes, forholder det ſig vel ſaa, at der under en Samtale, ſom Godsforvalteren havde med nogle Mænd, der vare paa Godskontoret for at betale deres Afgifter, Folk, der ingenkunde alene beſtod af Leihusmænd, men ſom for ſtørſte Delen synes at have været Folk, paa hvis Stilling der ikke kunde være nogetſomhelſt Tryk, er ſaldet nogle lignende Ytringer fra Godsforvalterens Side ſom dem, der findes i Klagen, og der er ligeledes fra hans Side blevet rettet en Opfordring til dem om at afholde ſig fra at ſtemme; men ligefom denne Opfordring ikke har været støttet paa nogetſomhelſt Naaleg eller paa nogenſomhelſt Almodning fra Godsforvalterens Side, ſaaledes er den heller ikke af de Paagjældende bleven opſattet ſom nogen Truſel eller Opfordring fra Godsieren, i alt Fald ikke af Flertallet af de Paagjældende. Flertallet af de Paagjældende har erklæret Afbrydelse af Drdsføeren — den ærede Drdsfører behøver ikke at afbryde mig; jeg ſkal ſtrax komme til det; jeg kan ikke ſige Alt paa eengang; den ærede Drdsfører kan være ganſte rolig, min Fremſtilling ſkal nok blive korrekt — at de ikke have opſattet det ſom Andet end Godsforvalterens private Udtalelſe, og ikke have betragtet det ſom en Truſel fra Godsies Side, hvilket det for de Fleſtes Vedkommende heller ikke kunde være. Men det maa dog bemærkes, at der er to Husmænd, ſom have forklæret, at de dog efter diſe Udtalelſer fra Godsforvalterens Side mente, at det kunde være raadeligt for dem at lade være at ſtemme. De paafaa, at de vilde have ſtemt paa Feldthufen, men at de af den Grund lod være at ſtemme; men ingen af dem kjender Andre, med hvem dette har været Tilfældet. Hvad denne Hjulmand Frederik Jørgensen angaar, ſom ſkulde have været truet med, at han ikke fik et Sparekaſſelaan, naar han ſtemte paa Feldthufen, er

det viſtnok fuldkommen rigtigt, hvad der ſtaar i Betænkningen, at der er oplyſt Omſtændigheder, der ſtille dette Forhold i et andet og mildere Lys end det, hvori Klageren har ſet og anført det. Det kan ikke negtes: Forholdet er nemlig det, at denne Frederik Jørgensen blev af en Gaardmands Søn, for hvis Fader han arbejdede, anmodet om at ſtemme paa Grev Solſtein og underſkrive Opfordringen, men at han dertil yttrede, at det kunde han ikke godt gjøre, for ſaa miſtede han alle de Kunder, han havde blandt Venſtrepartiet, og han kunde ikke arbejde alene for Jens Hansen, ſagde han, det kunde han ikke gjøre. Dette ſiger han udtrykkelig ſelv, var en medvirkende Grund for ham, derfor vilde han ikke indlade ſig derpaa. Han anførte ydeligere, at de to Mænd, ſom havde lovet at ville være hans Kautionifter for det af ham begjærede Laan i Sparekaſſen, ogſaa vare Venſtemænd, og at han derfor heller ikke kunde indlade ſig derpaa, og der ſkal da efter hans Forklaring være ſaldet den Ytring fra Gaardmanden, at det kunde være uſikkert, om han fik Laanet i Sparekaſſen. Det paafaaar han, og hans Forklaring er beſtyrket af en tilſtedeværende Mandſ Forklaring, medens Gaardmanden og hans Søn benegte det, og en tredje Perſon, der var tilſtede, ikke har hørt det. Men det er ligegyldigt, ſom den ærede Drdsfører bemærkede, om det er Tilfældet eller ikke; thi Faktum er, at den Paagjældende meddelte de vedkommende forſkjellige Beſtyrere i Sparekaſſen, at han ikke vilde efterkomme denne Opfordring, men vilde ſtemme paa Feldthufen, og ſamme Dag, ſom han havde afgivet denne Erklæring, fik han Sparekaſſelaanet bevilget, og ſtemte derefter paa Feldthufen. Det er alſaa klart, at dette unegtelig ſtaar i et andet og mildere Lys end det, hvori Klageren har ſet og anført det. Jeg mener derfor ikke, at man kan ſige, at det ærede Flertal har været ganſte berettiget til at udtale ſig paa den Maade, ſom det har gjort. Men jeg ſkal ikke videre opholde mig herved, da vi jo, ſom ſagt, ere enige om at indſtille Valget til Godtjendelſe, om det end synes, at de Betragtninger, der have ledet os dertil, ere noget forſkjellige.

Wouløſſe: Det vil viſt ikke kunne negtes, at den ſtørſte Del af Thingets Medlemmer maa være noget forlegen med Hensyn til ſin Stilling til denne Sags Afgjørelſe, thi da Sagen var for første Gang, blev der gjort et ſtort Nummer deraf, og der var en meget langvarig Forhandling derom. Nu, vi have ſaaet Sagen for igjen, have vi ſaaet en ubetydelig, meget lidet oplyſende Betænkning om Sagens Sammenhæng, og vi have ſaaet en Forklaring af den ærede Drdsfører, ſom ſtaar i paſſende Forhold dertil. Den er ſaa kort, at det er umuligt at ſige, hvad Grunden er til, at denne Sag her er reist. Ere alle Grunde forſvundne eller dog tilintetgjorte? Det synes imidlertid dog;